

Ο Ανδρέας Πετρουλάκης δεν είναι κανένας τυχαίος. Σκιτσογράφος της Καθημερινής και αρθρογράφος στο protagon.gr του «ακομμάτιστου» αρχηγού του Ποταμιού, Σταύρου Θεοδωράκη, είναι από αυτούς που σιχαίνονται τον «λαϊκισμό», θεωρώντας μάλλον πως οι ίδιοι εκφράζουν την «κοινή λογική» – κοινή μόνο μεταξύ των ίδιων και των αφεντικών τους.

Η «κοινή λογική» τού έχει υπαγορεύσει κατά καιρούς να γράψει διάφορα «ρηξικέλευθα» άρθρα, από αυτά που κατακεραυνώνουν τον λαϊκισμό, τον επαρχιωτισμό, τον συναισθηματισμό, τις διάφορες «ελληνικές ιδιαιτερότητες», την Αριστερά, τους φοιτητές, τους δημοσίους υπαλλήλους και δε συμμαζεύεται.

Και πάντα αντιμετωπίζοντας γεγονότα, πρόσωπα και καταστάσεις σαν να έπεσαν από τον ουρανό, χωρίς αίτια και αποτελέσματα, κερδισμένους και χαμένους, για να μη μιλήσουμε για εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους.

Τι του επέβαλε η «κοινή λογική» να γράψει τούτες τις μέρες που ο Νίκος Ρωμανός βρίσκεται μια ανάσα πριν το θάνατο, «για μια ανάσα ελευθερίας»;

Μήπως ότι πρόκειται για ένα «κωλόπαιδο» των «βορείων προαστίων» που τι μας ενδιαφέρει κι αν πεθάνει; Όχι, ο κ. Πετρουλάκης δεν είναι ακροδεξιός.

Μήπως ότι πρέπει να ικανοποιηθούν άμεσα τα αιτήματά του; Όχι, γιατί ο κ. Πετρουλάκης δεν είναι «λαϊκιστής».

Τι ζητάει λοιπόν ο σκιτσογράφος της Καθημερινής;

Μια δέσμευση. Τόσο απλό. Μια δέσμευση του Νίκου Ρωμανού, ότι δεν θα χρησιμοποιήσει τις εκπαιδευτικές άδειες για να αποδράσει και θα εκτίσει πειθήνια όσα χρόνια η «συντεταγμένη πολιτεία» τον έχει καταδικάσει σε «αναδιαπαιδαγώγηση» στα λευκά κελιά. Μια δέσμευση ότι δεν θα δοκιμάσει να ξαναεπιτεθεί, έστω και με ατομικούς όρους όπως έκανε, στο κράτος και την κεφαλαιοκρατία που κρύβεται από πίσω του. Μια δέσμευση ότι αποκηρύσσει τη δράση

του, τους συντρόφους του, τις ιδέες του, τα ιδανικά του.

Μια δήλωση μετάνοιας που θα διαβάζεται από τα ΜΜΕ και το νόημά της, «προς γνώση και συμμόρφωση», θα είναι: είμαστε αρκετά ισχυροί ώστε να σας τσακίσουμε. Μην επιχειρήσετε να τα βάλετε μαζί μας.

Και επειδή δεν είμαστε παλαιομοδίτες, δεν χρειάζεται ολόκληρη δήλωση μετάνοιας. Μια συμφωνία στον λόγο της τιμής του μόνο. Δεσμεύσου, ρε, τι σου ζητάνε!...

Στην ουσία...

Το εμετικό **άρθρο του Ανδρέα Πετρουλάκη** στο protagon.gr δεν ζητάει απλώς μια δήλωση μετάνοιας. Ολόκληρο αποτελεί έναν ύμνο στον φιλοτομαρισμό, στο ξεπούλημα, στο γλείψιμο στην εξουσία.

«Εσύ φταις που πας να πεθάνεις», λέει στο Ρωμανό. «Γιατί δεν μας απέδειξες ότι άλλαξες μυαλά. Γιατί δεν είπες ευχαριστώ στους μπάτσους που σε βασάνισαν που σε 'φεραν στον ίδιο δρόμο. Γιατί δεν δέχτηκες το φιλοδώρημα και την χειραψία του Αθανασίου. Γιατί δεν δέχεσαι τους νόμους και τους θεσμούς μας, γιατί προσπαθείς να τους ανατρέψεις, και δεν σε πτόησε το ξύλο, τα δικαστήρια, τα λευκά κελιά.»

«Έχεις ακόμα χρόνο να σώσεις το τομάρι σου», του λέει. «Πες πως ήσουν μαλάκας και τώρα που ενηλικιώθηκες σοβάρεψες, απόδειξε πως το σύστημα λειτουργεί, φώναξέ το σε όλους, δεν υπάρχουν ιδεολογίες ούτε συνεπείς αγωνιστές, ούτε κανείς που να μπορεί να πλήξει το κράτος και το κεφάλαιο. Φώναξέ το. Αλλιώς πέθανε.»

«Μου λεγε ένας φιλαράκος φοιτητής, όταν τον βασάνιζε ένας λοχίας της ΕΣΑ, και στα διαλείμματα του έκανε κατήχηση, τού λεγε, είσαι βλάκας, ρε, που κάνεις και το μορφωμένο. Από δω ρε μαλάκα, είναι ο μαρξισμός, ίσον προδοσία της πατρίδος και δε συμμαζεύεται. Από κει, ρε κόπανε, είναι οι ακρογιαλιές με τους κώλους και τα κωλαράκια ξαπλωμένα στην αμμουδιά. Με ποιους θα πας, ρε, άμα δεν είσαι μαλάκας; Τρισχιλιετής πολιτισμός να σου φύγει το καφάσι».

Πόσο αλήθεια απέχει ο λοχίας της ΕΣΑ του Μίσσιου από τον περισπούδαστο αρθρογράφο του protagon;

«Στο πλευρό μας στάσου, για να μας ξεπεράσεις

Απόδειξε πως είσαι ένας από εμάς, εμείς θα σ'αναδείξουμε στον πιο καλό μας.

Μπορούμε να ρίξουμε το παραδάκι, έχουμε τα μέσα

Κανένας άλλος δεν μπορεί έξω από εμάς.

Παράδωσε τα εμπορεύματα!

(...)

Σαν αντικρίζω τα πρόσωπά τους που σαπίζουν

Μου περνάει η πείνα».

Μπέρτολτ Μπρέχτ, «Παράδωσε τα εμπορεύματα» - 1944 (απόσπασμα)

Γ.Μ.